

L'amic es va llevar de bon matí
i anava cercant el seu amat i trobà
gent que anava pel camí i demanà
si havien vist el seu amat.
Li van respondre preguntant a
quina hora el seu amat s'havia
absentat dels seus ulls mentals.
L'amic respongué i va dir:
–Tan aviat com vaig haver vist
el meu amat en els meus
pensaments, mai més no fou absent
dels meus ulls corporals, atès que
totes les coses visibles
em representen el meu amat.
(Ramon Llull. *Llibre d'amic i amat*, vers 40.)

MEDITACIÓ

Ens desvetllem i tenim la sensació que el nostre Senyor ha marxat. Tan agradable que havia sigut aquella relació del dia o de la nit abans. Ara no hi és. En què hem fallat? Com és que passem de la presència a l'absència? Ens ha deixat un buit, uns dubtes, una enyorança i la pregunta de la fe.

El ritme de la vida es va imposant. Sortim al carrer, gent amunt i avall, sembla que ningú tingui cap resposta per a la nostra recerca. L'amor a Nostre Senyor no és un tema d'actualitat. S'imposa la feina, s'imposen també els horaris. La buidor i l'enyorança creixen. Oh, Déu meu! És que potser m'has deixat, com a un amic inútil? La teva absència em recorda altres temps, en què eres el meu consol, el meu suport i la Vida de la meva vida.

Parat en aquell indret més silenciós, contemplant com les fulles han començat a brotar dels arbres –tendres, menudes i amb força–, el pensament rep una llum que em trasbalsa: *Deixa't de records, de qüestions, i mira, si us plau, mira amb els teus ulls corporals, que Nostre Senyor hi és, en totes les coses visibles. Ha pres imatge, identitat, figura i disseny en la dimensió visible corporal. Ara no el cerquis en el silenci recollit d'ulls tancats, en el ritme del cor... Ja hi tornaràs. Avui Ell t'invita a mirar corporalment la realitat tangible, material, tocable.*

Som convidats per Déu a trobar-lo en la natura, als carrers de la ciutat, en la família, en els amics, en els que no pensen com nosaltres... Tot pren un sentit nou. Encara que no entenguem tantes contradiccions, Ell hi és, i com a Amat.

Tot un temps per mirar, per escoltar, per parlar, per tocar. Tot un temps que respon a la creació i a l'encarnació, no tant com a dogmes, sinó com a quotidianitat de llum en la nostra vida.

Quaresma que avui comença. Mirar i veure, escoltar, entendre, comprendre i actuar... Persones, pobles i natura. Ell hi és. I es vol deixar trobar precisament en la vida. No la defugim. Abracem-la.

Jesús Renau sj.
